

สถาบัน **THE BEST CENTER**

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร.0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

นิติกร

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ระดับปริญญาโท

ปี 65

ประกอบด้วย

- ความรู้เกี่ยวกับกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- ความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภายในประเทศ :
กฎหมาย/กฎระเบียบที่สำคัญของราชการ
- ความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การค้าระหว่างประเทศ
- ทดสอบทักษะในการอ่านและเขียนสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจโลก

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม โทร.081-496-9907

LINE: @thebestcenter

280.-

คู่มือเตรียมสอบ

นิติกร

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ราคา 280.-

คำนำ

ชุดคู่มือเตรียมสอบนิติกร กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ภายในเล่มเป็นเนื้อหาความรู้ที่ได้กำหนดในการสอบโดยมีสรุปสาระสำคัญ พ.ร.บ พร้อมเจาะแนวข้อสอบที่น่าสนใจพร้อมคำเฉลยอธิบาย มาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้ที่สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุน และมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้คณะผู้จัดทำขออ้อมรับข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	1
➤ ทักษะในการอ่านและเขียนสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจโลก	5
✦ ข้อสอบความรู้/ความเข้าใจที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การค้าระหว่างประเทศ	17
➤ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภายในประเทศ(กฎหมาย/กฎระเบียบที่สำคัญของราชการ)	
➤ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก	35
✦ แนวข้อสอบพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก	37
✦ แนวข้อสอบ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540	39
✦ แนวข้อสอบพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	62
✦ แนวข้อสอบ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556	100
✦ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	125
✦ แนวข้อสอบประกาศกระทรวงการคลังเรื่องหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ ของเจ้าหน้าที่	136
✦ แนวข้อสอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	138
✦ แนวข้อสอบพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534	152
✦ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับ ที่ 3	155
✦ สรุปประเด็นประมวลกฎหมายอาญา	189
✦ สรุปประเด็นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	222
✦ สรุปประเด็นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	251
✦ แนวข้อสอบ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	282

ประวัติความเป็นกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

- พ.ศ. 2485

ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พุทธศักราช 2484 เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2485 (ซึ่งต่อมาได้มีพระราชบัญญัติโอนมิติพระราชกำหนดดังกล่าว) ได้ยกฐานะกรมพาณิชย์ในสังกัดกระทรวงการเศรษฐกิจเดิมขึ้นสู่ฐานะกระทรวง เรียกว่า "กระทรวงพาณิชย์" พร้อมกับการจัดตั้งกรมในสังกัดกระทรวงพาณิชย์โดยกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ได้มีการจัดตั้งขึ้นด้วย ในครั้งนั้นเรียกว่า "กรมการสนเทศ" ซึ่งได้มีการโอนกองประมวลสถิติพยากรณ์ จากสำนักนายกรัฐมนตรึมารวมไว้ในกรมการสนเทศด้วย

- พ.ศ. 2495

กระทรวงพาณิชย์เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ (พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม 8 มีนาคม 2495) กรมการสนเทศ ยังคงเดิม

- พ.ศ. 2515

กระทรวงเศรษฐกิจเปลี่ยนชื่อกลับมาเป็นกระทรวงพาณิชย์ (ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 216/29 กันยายน 2515) กรมการสนเทศ ยังคงเดิม

- พ.ศ. 2518

กรมการสนเทศเปลี่ยนชื่อมาเป็นกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 216/2515 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2518)

- พ.ศ. 2545

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์เปลี่ยนชื่อมาเป็นกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. 2545) จนถึงปัจจุบัน

➤ อำนาจหน้าที่

1. ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบายและกำหนดทำที่และกลยุทธ์ รวมทั้งประสานนโยบายด้านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

Study, analyze, provide policy recommendations and strategies, as well as coordinate trade negotiating policies.

2. ประชุมเจรจาการค้าระหว่างประเทศในระดับทวิภาคี อนุภูมิภาค ภูมิภาค พหุภาคี และภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

Participate in bilateral, sub-regional, regional and multilateral trade negotiations including under other relevant international trade and economic cooperation/organizations.

3. ประชุมเจรจาระหว่างประเทศด้านการค้าบริการ การลงทุน และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในระดับทวิภาคี อนุภูมิภาค ภูมิภาค พหุภาคี และภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

Participate in bilateral, sub-regional, regional and multilateral trade negotiations including under other relevant international trade and economic cooperation/organizations.

4. ประชุมเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรี

Negotiate free trade agreements.

5. ศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและมาตรการทางเศรษฐกิจการค้าของประเทศคู่ค้าและผลกระทบของการเจรจาการค้าระหว่างประเทศต่อประเทศไทย

Study and analyze economic policies and measures of trading partners as well as effects of international trade negotiations on Thailand.

6. ดำเนินการพิทักษ์ผลประโยชน์ของประเทศในกระบวนการระงับข้อพิพาททางเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศในระดับทวิภาคี อนุภูมิภาค ภูมิภาค และพหุภาคี

Preserve and secure national interests in international dispute settlement in international trade at the bilateral, sub-regional, regional and multilateral level.

7. เสริมสร้างและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งเสนอแนะนโยบาย แนวทางการปรับตัว และการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า

Promote and disseminate knowledge and understanding of international trade negotiations and propose policies and recommendations for adjustments as well as guidance on trade and economic cooperation.

8. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

Develop database and information systems for international trade negotiations.

9. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

Undertake other operations and duties of the department as required by the law including other duties as assigned by the minister and the cabinet.

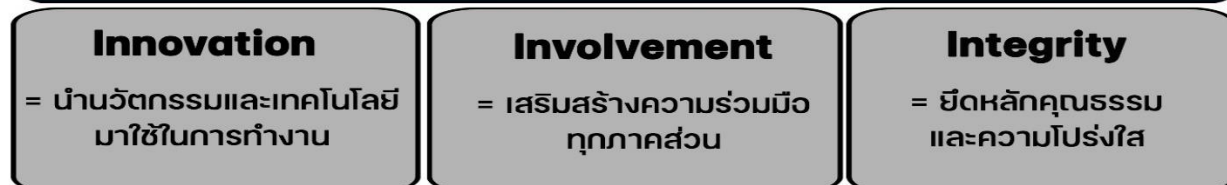
ยุทธศาสตร์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2565-2570

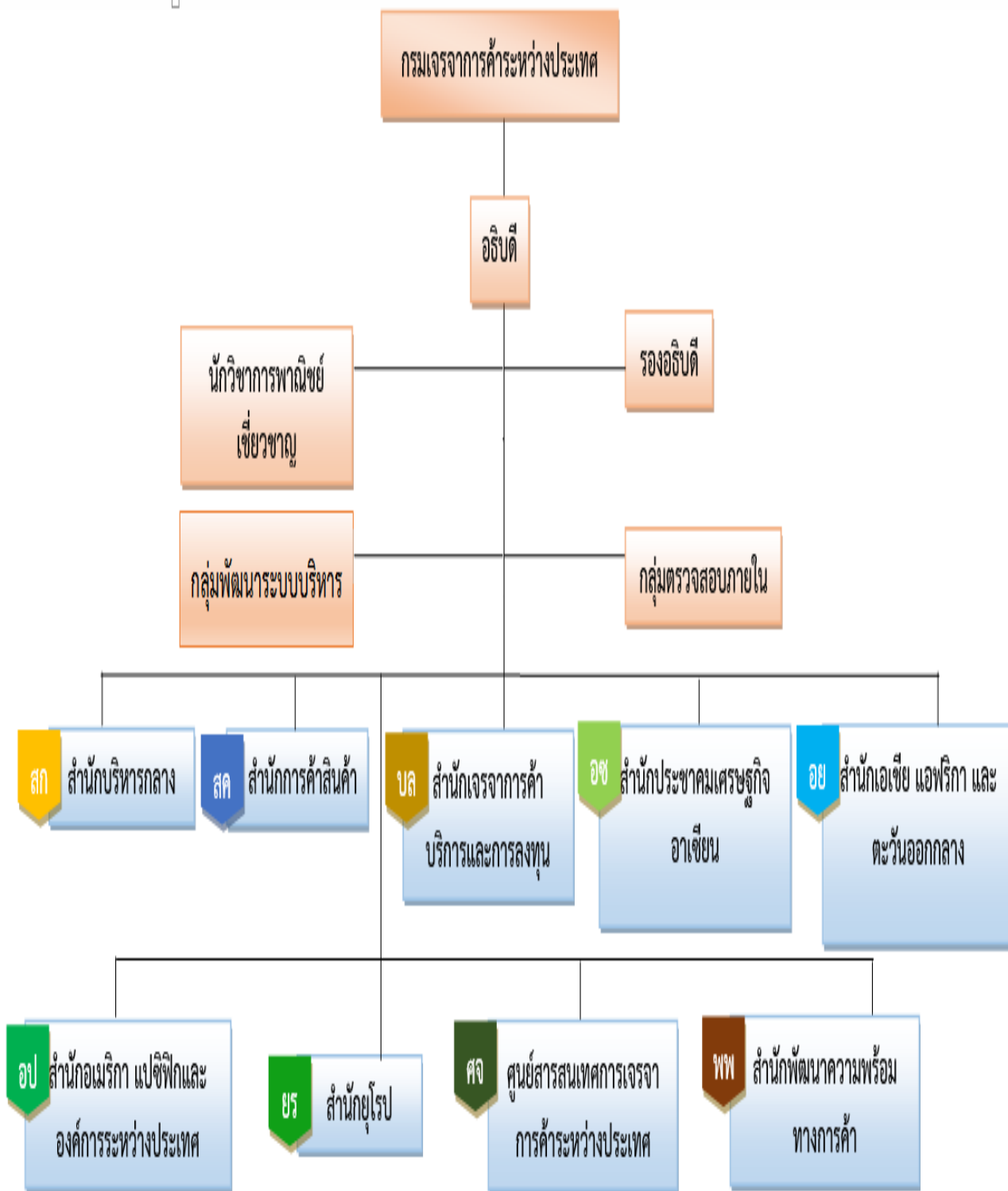

คำนิยาม HAT : Honor = ภาคภูมิใจในการทำงาน Accountability = รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน Teamwork = ทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างความสำเร็จและการบริการที่เป็นเลิศ

วัฒนธรรมองค์กร : 1. สานพลังการทำงาน 2. ยึดหลักวิชาการ 3. มุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

ขับเคลื่อนโดย DTN I3

ทักษะในการอ่านและเขียนสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจโลก

บริษัทข้ามชาติในยุคโลกาภิวัตน์

ปรานี จิตกรณกิจศิลปสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บริษัทข้ามชาติในยุคโลกาภิวัตน์ มีความสำคัญและมีอิทธิพลในระบบการเมืองนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศด้อยพัฒนาซึ่งเศรษฐกิจยังไม่เข้มแข็ง รัฐพยายามจะรักษาและควบคุมไว้ บริษัทต่างชาติจะนำมาซึ่งเงินทุน เทคโนโลยี บุคลากร ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ทักษะ ความคิด และแม้แต่วัฒนธรรมเมืองและสังคม

กิจการข้ามชาติ Multinational Enterprise (MNE) ประกอบด้วย ศูนย์วิจัย การผลิต มีตลาดทั่วโลก มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการวิจัยตลาด การวิจัยเทคนิค โปรแกรมการผลิต โปรแกรมการตลาดระหว่างบริษัทแม่กับบริษัทสาขา และเชื่อมโยงระหว่างบริษัทสาขาเดียวกัน ธุรกิจข้ามชาติจึงต้องจัดให้มีระบบกลยุทธ์ทางข่าวสารเพื่อรวบรวมข้อมูลจากทั้งภายนอกและภายในองค์กร การเสาะหาข้อมูลระดับสากลเพื่อหาโอกาสใหม่ ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญของการดำเนินกิจการของบริษัทข้ามชาติ

สิ่งโดดเด่นอย่างหนึ่งของระบบกิจการข้ามชาติ คือการเติบโตในการถ่ายทอดระหว่างสาขาทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยผู้บริหารในบริษัทแม่พยายามพัฒนาผลการดำเนินงานของทั้งระบบ ผู้จัดการเป็นผู้รู้เรื่องตลาดโลกของผลิตภัณฑ์ของบริษัทซึ่งมีตลาดคล้ายกัน ระบบกิจการข้ามชาติจึงมีการพัฒนามากขึ้นในด้านการผลิต การตลาด เงินทุน การวิจัยและพัฒนา และการจัดการ

หลังสงครามโลกครั้งที่สองบริษัทการค้าของสหรัฐอเมริกาได้ขยายตัวไปต่างประเทศอย่างมากชนิดที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน สิ่งที่ได้จากโอกาสการตลาดคือการตั้งบริษัทผู้ผลิตในต่างประเทศ เพื่อดำเนินการบริษัทสาขาในหลายประเทศผลิตสินค้าเพื่อตลาดทั่วโลก บริษัทอุตสาหกรรมในยุโรปตะวันตกและของญี่ปุ่นก็ดำเนินการแบบกิจการข้ามชาติรวมทั้งเริ่มมีการดำเนินการในหมู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ทั้งหลาย New industrial countries (NICs) การดำเนินงานบริษัทข้ามชาติ มีผลต่อการกำหนด รูปแบบการค้า การลงทุน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างประเทศ

แนวโน้มการส่งออกของเวียดนามในปี2565 ยังคงรุ่งตามเป้าที่ตั้งไว้

ศูนย์สารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ 30 พฤศจิกายน 2565

แนวโน้มการส่งออกของเวียดนามในปี2565 ยังคงรุ่งตามเป้าที่ตั้งไว้ จากบทวิเคราะห์ที่เผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ ที่ระบุถึงการส่งออกของเวียดนามในเดือนกันยายน มีมูลค่า 29,940 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 14.3

เมื่อเทียบกับเดือน สิงหาคม 2565 ที่มีมูลค่า 34,920 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ ว่า อุตสาหกรรมการผลิตของเวียดนาม กำลังได้รับผลกระทบจากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศผู้นำเข้าที่มี แนวโน้มลดลงในช่วงสิ้นปีนี้ โดยเฉพาะคำสั่งซื้อจากสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ที่กำลังเผชิญกับวิกฤตเงินเฟ้อ และการหดตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนส่งผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคอ่อนแอลง ผู้ผลิตสินค้าเวียดนามหลายกลุ่มไม่ว่า จะเป็นสินค้าเทคโนโลยี เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า และสินค้าของขวัญ ต่างได้รับคำสั่งซื้อลดลง หรือถูกยกเลิกคำสั่งซื้อ เพราะผู้ขายในต่างประเทศต้องประสบปัญหาสินค้าคงคลังสูง ทำให้ต้องชะลอการสั่งซื้อสินค้าล็อตใหม่ ทั้งนี้ จากการศึกษาข้อมูลการส่งออกและข้อมูลเศรษฐกิจของเวียดนาม รวมทั้งข้อมูลการนำเข้าของประเทศคู่ค้าสำคัญ ของเวียดนาม เช่น สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหภาพยุโรป พบว่าการส่งออกของเวียดนามใน เดือนกันยายนที่ลดลง สอดคล้องกับการส่งออกในช่วงเดียวกันของปีอื่น ๆ ที่มักมียอดลดลง และจะกลับมาคิดตัวเพิ่มขึ้นในเดือนตุลาคมตามวัฏจักรการส่งออกของเวียดนาม

ล่าสุด กรมศุลกากรเวียดนาม เปิดเผย สถิติการค้าระหว่างประเทศของเวียดนามในช่วง 10 เดือนแรก (มกราคม-ตุลาคม) ของปี 2565 ว่า เวียดนามมีมูลค่าการค้าอยู่ที่ 616,299 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 14.1 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน แบ่งออกเป็น การส่งออกมูลค่า 312,944 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 16.0 และการนำเข้ามูลค่า 303,355 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.2 โดยเฉพาะใน เดือนตุลาคม 2565 เวียดนามมีมูลค่าการค้า 58,272 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งออกเป็น การส่งออกมูลค่า 30,369 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 1.9 และการนำเข้ามูลค่า 27,903 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 1.7 จากเดือนก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนามในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2565 ได้แก่ โทรศัพท์และ ส่วนประกอบ (ขยายตัวร้อยละ 8.1) สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ (ขยายตัวร้อยละ 14.1) เครื่องจักรกลและ ส่วนประกอบ (ขยายตัวร้อยละ 27.7) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (ขยายตัวร้อยละ 21.6) และ รองเท้า (ขยายตัวร้อยละ 41.4)

การเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามยังคงสูงกว่าเป้าหมาย รัฐบาลเวียดนามได้ตั้งเป้า GDP ปี 2565 ว่า จะขยายตัวที่ร้อยละ 6.0-6.5 อย่างไรก็ตาม GDP ได้เพิ่มสูงขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ในทุกไตรมาส โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 3 ที่เติบโตสูงมากถึงร้อยละ 13.7 เมื่อเทียบกับไตรมาส 3 ของปี 2564 ซึ่ง รายงานของรัฐบาลในการประชุมสมัชชาแห่งชาติสมัยที่ 161 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2565 ระบุว่า คาดการณ์ GDP ในปี 2565 ของเวียดนามจะเติบโต อยู่ที่ร้อยละ 8 ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 6-6.5 และ ยัง สอดคล้องกับอีกหลายสำนักที่คาดว่าเศรษฐกิจของเวียดนามปี 2565 จะเติบโตกว่าเป้าหมาย เช่น IMF คาดว่าจะ เติบโตร้อยละ 7.0 World Bank ร้อยละ 7.2 Moody's ร้อยละ 8.5 Standard Chartered ร้อยละ 7.5 เป็นต้น

FTA ทำให้เวียดนามมีการส่งออกไปยังประเทศคู่ภาคีเพิ่มขึ้น การที่เวียดนามมีการจัดทำ FTA กับ ประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ในช่วงที่ผ่านมาจนถึงขณะนี้เวียดนามมี FTA ทั้งสิ้น 16 ฉบับกับ 54 ประเทศ ครอบคลุม

การค้าร้อยละ 72 ของเวียดนามกับโลก ถือเป็นการสร้างแต้มต่อทางการค้าให้กับเวียดนาม ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนาม ยืนยันว่า FTA ทำให้เวียดนามมีการส่งออกไปยังประเทศคู่ภาคีได้เพิ่มขึ้น เช่น การส่งออกไป ญี่ปุ่น แคนาดา และเกาหลีใต้ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เป็นตัวเลข 2 หลักในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 นอกจากนี้ FTA ยังทำให้การส่งออกเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ไปภาคีFTA มีการขยายตัวร้อยละ 24 และ 36 ตามลำดับ และในปี 2566 เวียดนามจะได้รับการลดภาษีเสื้อผ้าสำเร็จรูปภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรี สหภาพยุโรป - เวียดนาม ร้อยละ 2 - 4 จึงคาดว่าจะทำให้การส่งออกของเวียดนามสดใสขึ้น ดังนั้น ทิศทางการส่งออกของเวียดนามในปัจจุบันที่ยังคงขยายตัวได้ตามเป้าหมาย ประกอบกับ ที่เวียดนามได้กลายเป็นฐานการผลิตสินค้าให้กับสหรัฐอเมริกา ตามนโยบาย China Plus One ในการย้ายฐาน การผลิตจากจีน อีกทั้งการจัดทำ FTA ที่ครอบคลุมทุกภูมิภาคในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา คาดว่า การส่งออกของ เวียดนามไปตลาดโลกจะยังคงขยายตัวได้ดีในช่วงเวลาที่เหลือของปี 2565 ซึ่งจะส่งผลให้เวียดนามเป็นชาติที่ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP) มากที่สุดของอาเซียน ในปี 2565

ภูมิรัฐศาสตร์กับความสัมพันธ์ต่อการค้า

• ภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) เป็นการผสมผสานกันระหว่างภูมิศาสตร์และรัฐศาสตร์ หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (พื้นที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร ทางธรรมชาติ ประชากร) ที่มีต่อการเมืองและความสัมพันธ์ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

• ในอดีตภูมิรัฐศาสตร์จะมุ่งเน้น ไปในเชิงความสัมพันธ์ทางการทหาร ซึ่งภูมิประเทศและภูมิอากาศเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อการตั้งเมือง การขยายอาณาเขต การสู้รบ และความเป็นอยู่ของประชากร

• อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 บทบาทความสำคัญในเชิงการทหารของประเทศต่าง ๆ เช่น การล่าอาณานิคม ถูกลดระดับความสำคัญลง พร้อม ๆ กันกับการติดต่อสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการขยายความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มีการติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและทรัพยากรระหว่างกัน เป็น ความสัมพันธ์ในเชิงเศรษฐกิจการค้ามากขึ้น อาทิ เกิดแนวคิดเศรษฐกิจเสรีนิยม (Liberalism) นโยบาย การค้าเสรี (Free Trade Policy) การรวมกลุ่มและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (เช่น องค์การการค้าโลก (WTO) ความตกลงการค้าเสรีต่าง ๆ) และการจัดตั้งบริษัทข้ามชาติ

• ขณะเดียวกัน ประเทศต่าง ๆ ต้องการช่วงชิงความเป็นมหาอำนาจโดยเฉพาะทางเศรษฐกิจ เช่น - สหรัฐอเมริกา ซึ่งภายหลังจากสิ้นสุดสงครามเย็น เป็นผู้กำหนดระเบียบโลกใหม่ในมุมมองของการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย การเคารพสิทธิมนุษยชน และการค้าเสรี รวมถึงการใช้เงินสกุล ดอลลาร์สหรัฐ เป็นสกุลเงินสากล ในการกำหนดราคา แลกเปลี่ยนสินค้า วัตถุดิบของการค้าขาย ระหว่างประเทศ และเป็นสกุลเงินสำรองหลักของ

โลก - จีน ซึ่งเติบโตอย่างก้าวกระโดดและมีบทบาททางเศรษฐกิจการค้าโลกมากขึ้นตั้งแต่เข้าร่วมเป็น สมาชิก องค์การการค้าโลก และกลายเป็นหนึ่งในผู้ผลิตผู้ส่งออกสินค้าและตลาดที่ใหญ่ที่สุดของโลก รวมถึงมีการ พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว

• อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการช่วงชิงความเป็นผู้นำทางการทหารได้กลับมาเป็นบทบาทสำคัญอีกครั้ง โดย มุ่งเน้นไปที่การเสริมความมั่นคงของประเทศ ผ่านการพัฒนาเทคโนโลยีทางการทหารและ การครอบครอง ยุทธโศภณศาสตร์ที่ได้อาจขยายทางการทหารทั่วโลกที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ การตอบโต้กันระหว่างประเทศ คู่ขัดแย้งมีการผสมผสานกันระหว่างมาตรการทางการทหาร เช่น การโจมตีด้วยขีปนาวุธ ควบคู่ไปกับมาตรการ ทางการค้าและทางเศรษฐกิจ เช่น มาตรการคว่ำบาตร การถอนการลงทุน ดังเช่นสถานการณ์ความขัดแย้ง ระหว่างรัสเซียและยูเครน ที่เป็นการปฏิบัติการทาง การทหารครั้งใหญ่ที่ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง 2.2 แนวโน้ม ความเปลี่ยนแปลง

ภาวะการค้าระหว่างประเทศของไทย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2565

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์ 27 ธันวาคม 2565

การส่งออกของไทยในเดือนพฤศจิกายน 2565 มีมูลค่า 22,308.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (846,191 ล้านบาท) หดตัวร้อยละ 6.0 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย หดตัวร้อยละ 2.0 การส่งออกไทย ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่เข้าสู่ภาวะชะลอตัว ผลของอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงและ การปรับขึ้น อัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางทั่วโลก ส่งผลต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค รวมทั้งการใช้มาตรการโควิดเป็น ศูนย์ ในตลาดจีน กระทบต่อภาคการผลิตโดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก (PMI) ต่ำกว่าระดับ 50 ต่อเนื่อง 3 เดือน เช่นเดียวกับหลายประเทศในเอเชียที่อัตราการส่งออกชะลอตัว อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยหนุนจากค่าระวางเรือ ที่ ปรับลดลงต่อเนื่องในเส้นทางสหรัฐฯ และยุโรป ซึ่งช่วยลดต้นทุนของผู้ส่งออก รวมทั้งการออกมาตรการ กระตุ้น การส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ในช่วงโค้งสุดท้ายของปีทั้งนี้ การส่งออกไทย 11 เดือนแรก ยังขยายตัว ได้ที่ร้อยละ 7.6 และเมื่อหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวร้อยละ 6.5

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปแบบเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนพฤศจิกายน 2565 การส่งออก มีมูลค่า 22,308.0 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ หดตัวร้อยละ 6.0 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 23,650.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 5.6 ดุลการค้า ขาดดุล 1,342.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ภาพรวม 11 เดือนแรกของปี 2565 (มกราคม - พฤศจิกายน) การส่งออก มีมูลค่า 265,349.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 7.6 การนำเข้า มีมูลค่า 280,438.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 16.3 ดุลการค้า ขาดดุล 15,088.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปแบบเงินบาท เดือนพฤศจิกายน 2565 การส่งออก มีมูลค่า 846,191 ล้านบาท ขยายตัว ร้อยละ 7.7 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 907,143 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 20.6 ดุลการค้า ขาดดุล

60,952 ล้านบาท ขณะที่ภาพรวม 11 เดือนแรกของปี 2565 (มกราคม - พฤศจิกายน) การส่งออก มีมูลค่า 9,167,993 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 18.4 การนำเข้า มีมูลค่า 9,823,872 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 28.0 มูลค่าการค้าดุล 655,879 ล้านบาท

การส่งเสริมการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ และแนวโน้มการส่งออกระยะถัดไป การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเชิงรุกและลึก เพื่อผลักดันและอำนวยความสะดวก การส่งออก โดยการดำเนินงานที่สำคัญในรอบเดือนที่ผ่านมา อาทิ

(1) การร่วมผลักดันการค้าออนไลน์ในตลาดจีน โดยกระทรวงพาณิชย์ของไทยและจีน ได้ร่วมลงนาม MOU เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกัน ซึ่งจะทำให้ไทยสามารถส่งเสริมสินค้าคุณภาพสูงในช่องทางอีคอมเมิร์ซ และขยายตลาดเพื่อเพิ่มฐานลูกค้าในจีนได้อย่างเต็มที่

(2) การผลักดันการแก้ไขกฎหมายประมง ไม่ให้เกินหลักเกณฑ์การทำประมงของไอยูยู (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing : IUU) เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมประมงของไทย เพื่อลดปัญหาการเลิกกิจการประมง และลดการนำเข้าสัตว์น้ำจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเสนอให้แก้ไขบทกำหนดโทษที่มีความรุนแรงเกินไป และแก้ไขกฎหมายแรงงานให้สอดคล้องตามความเป็นจริง เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการส่งออกในอนาคต และ

(3) การเตรียมความพร้อมกับผู้ส่งออกเพื่อรับมือกับมาตรการทางการค้ารูปแบบใหม่ โดยเฉพาะการออกมาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism : CBAM) ของสหภาพยุโรป ซึ่งอาจส่งผลต่อผู้ส่งออกไฮโดรเจน เคมีภัณฑ์ และพลาสติก เป็นต้น ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ประสานกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก และ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อเตรียมความพร้อมระบบบริหารจัดการให้อยู่ในระดับสากลและเป็นที่ ยอมรับต่อไปในอนาคต

แนวโน้มการส่งออกระยะถัดไป

กระทรวงพาณิชย์ ประเมินว่า ภาวะเศรษฐกิจโลก และการบริโภคที่ชะลอตัว จะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกของไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกในช่วงโค้งสุดท้ายของปี ประกอบกับภาวะความตึงเครียดของความขัดแย้ง ทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะ มาตรการกีดกันจีนไม่ให้เข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง อาจส่งผลกระทบต่อด้านอุปทาน การผลิตสินค้าในบางอุตสาหกรรมที่ไทยต้องพึ่งพาจีน อย่างไรก็ตาม จากการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของ ธนาคารกลางในหลายประเทศ ส่งผลให้ภาวะเงินเฟ้อและราคาสินค้าเริ่มชะลอตัวลง อาจเป็นปัจจัยหนุนที่ช่วยให้ กำลังซื้อของประเทศ คู่ค้าปรับตัวดีขึ้นในอนาคต ประกอบกับรัฐบาลได้ส่งเสริมให้มีการส่งออกผ่านช่องทางรถไฟ จีน-ลาว มากขึ้น

ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันการค้าให้เติบโตไปพร้อมกับการเปิดประเทศของจีนตั้งแต่ช่วงต้นปี 2566 เป็นต้นไป

แนวโน้มความเปลี่ยนแปลงเชิงภูมิรัฐศาสตร์กระทบต่อการค้าอย่างไร

• เศรษฐกิจ การเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในปัจจุบัน มีความซับซ้อนและเชื่อมโยงถึงกันมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงรวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ย่อมส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ

• แนวโน้มความเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ที่สำคัญ

1) การแข่งขันความเป็นมหาอำนาจระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน

▪ แนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และจีน จะมีทั้งการแข่งขันและความร่วมมือไปในเวลาเดียวกัน เนื่องจากเศรษฐกิจของสองประเทศยังพึ่งพากันอยู่มาก

▪ การแข่งขันไม่ได้จำกัดแค่การค้า แต่มีการแข่งขันความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยีซึ่งมีความสำคัญ มากทั้งในด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นมหาอำนาจที่สามารถ กำหนดระเบียบโลกได้

▪ การแข่งขันความเป็นมหาอำนาจ ประกอบกับกระแสโลกาภิวัตน์ (De-Globalization) เพื่อ กระจายความเสี่ยงในการผลิต ลดการพึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่ง และเพิ่มความยืดหยุ่นทาง เศรษฐกิจในระยะยาว จะทำให้ทั้งสองประเทศยังดำเนินนโยบาย/มาตรการต่าง ๆ ต่อไป อาทิ

◇ สหรัฐอเมริกา จะยังมุ่งปกป้องผลประโยชน์ของสหรัฐฯ และส่งเสริมเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการจ้างงานภายในประเทศ

- มาตรการทางการค้า สหรัฐฯ ยังเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน ในอัตรา 7.5 – 25% (ครอบคลุมสินค้า เทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญา สินค้าเกษตร ประมง และสินค้า อุปโภคบริโภค คิดเป็น 54% ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดจากจีน ปี 2564) และ ใช้มาตรการที่มิใช่ภาษีกับจีน อาทิ การขึ้นบัญชีดำและการห้ามนำเข้าและขายสินค้าของ บริษัทเทคโนโลยีจีนบางราย (เช่น Huawei และ ZTE) ด้วยเหตุผลทางความมั่นคง และ การจำกัดการส่งออกชิปขั้นสูง (รวมถึงชิปของบริษัทต่างชาติที่ใช้เครื่องมือและซอฟต์แวร์ ของสหรัฐฯ) ไปจีน

- นโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจภายในประเทศ อาทิ การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานที่มีความสำคัญต่อ เศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์ การส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการย้ายการลงทุนกลับมายังสหรัฐฯ หรือประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของสหรัฐฯ เช่น เม็กซิโก แคนาดา ลาตินอเมริกา

◇ จีน ให้ความสำคัญกับการพึ่งพาตัวเองทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีควบคู่กับการเชื่อมโยง กับภายนอก - มาตรการทางการค้า จีนยังเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ในอัตรา 2.5 – 25% (ครอบคลุม สินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และสินค้าอุปโภคบริโภค คิดเป็น 71% ของมูลค่าการนำเข้า ทั้งหมดจากสหรัฐฯ ปี 2564)

- นโยบาย/ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง เช่น ยุทธศาสตร์ Made in China 2025 แผนพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ยุคใหม่ 2030 (AI 2030) เพื่อยกระดับฐานการผลิตและพัฒนา เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ

- ยุทธศาสตร์วงจรคู่ขนาน (Dual Circulation) เพื่อสร้างสมดุลทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะเน้นการหมุนเวียนในประเทศ (เพื่อเพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศ ลดการพึ่งพาปัจจัย การผลิตจากต่างประเทศ และลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี เช่น เซมิคอนดักเตอร์) และเชื่อมโยงกับการหมุนเวียนภายนอกประเทศ (เพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาดส่งออกและ การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และเงินทุน)

▪ อย่างไรก็ตาม ผู้นำทั้งสองประเทศตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือ โดยในการประชุม เมื่อเดือน พ.ย. 2565 ประธานาธิบดีสหรัฐฯ และจีนเน้นย้ำถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการ อยู่ร่วมกันอย่างสันติ รวมถึงความร่วมมือในการรับมือกับวิกฤตการณ์โลก เช่น ปัญหาโลกร้อน

2) ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน

▪ ความขัดแย้งได้ขยายวงกว้างเป็นความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและชาติตะวันตก โดยยึดเยื่อมา ยาวนานเกือบหนึ่งปีและยังมีการปะทะกันทางทหารเป็นระยะ พร้อมกับการดำเนินมาตรการ ทางเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย

▪ มาตรการทางเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ

◇ สหรัฐฯ กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก (G7 : แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร) และ EU ใช้มาตรการคว่ำบาตรกับรัสเซีย เช่น การระงับ การนำเข้าสินค้าจากรัสเซีย (เช่น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) การอายัดทรัพย์สิน การระงับ การส่งออกสินค้าไปรัสเซีย (เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ เซมิคอนดักเตอร์) ตลอดจนการจำกัดเพดานราคาน้ำมันของรัสเซียที่ 60 ดอลลาร์สหรัฐ

◇ รัสเซีย ตอบโต้พันธมิตรฝ่ายชาติตะวันตกด้วยการระงับการส่งออกสินค้ามากกว่า 200 ชนิด และสั่งห้ามจ่ายดอกเบี้ยให้กับผู้ซื้อพันธบัตรรัฐบาลที่เป็นชาวต่างชาติ

▪ แนวโน้มความขัดแย้งในระยะต่อไป คาดว่าสถานการณ์จะยังคงยืดเยื้อ แต่ไม่น่าจะรุนแรงขึ้น ในช่วงฤดูหนาว (เดือน ธ.ค. 2565 – มี.ค. 2566)

ประเทศไทย 4.0

“ไทยแลนด์ 4.0” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนคติพจน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จักรระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย 4.0” ก่อนจะมาถึงประเทศไทย 4.0 ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนาเป็น ลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ “ประเทศไทย 1.0” การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน เนื้อสัตว์ ป่าไม้ เป็นต้น “ประเทศไทย 2.0” นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทาง

อุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น “ประเทศไทย 3.0” ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน เน้นหนักไปทางอุตสาหกรรมหนัก และการส่งออก เช่น การผลิต และขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ ถังน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ประเทศไทยในยุค 1.0 2.0 และ 3.0 รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง หรือการติดกับดักรายได้ที่มีรายได้ปานกลาง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจ เพราะ Thailand 3.0 ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ เมื่อ 50 ปีก่อน ช่วง พ.ศ.2500 - 2536 เศรษฐกิจ ของไทยมีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ 7 - 8% ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ.2537 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจ ไทยเติบโตขึ้นเพียง 3 - 4% ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้” และสุดท้ายก็เรื่องของ “ความไม่สมดุลในการพัฒนา” ซึ่งเรื่องเหล่านี้ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจ เร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อที่จะก้าวข้ามจาก Thailand 3.0 ไปสู่ Thailand 4.0 จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ เรียกว่า “ประเทศไทย 4.0” กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประเทศและประชากรมีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนา หรือเป็นการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Make in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy” อย่างไรก็ดี การวางเป้าหมายภายระยะเวลาในการดำเนินการที่สั้นเกินไป รวมถึงการที่ประเทศไทยยังวาง Basic Infrastructure ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมไม่สมบูรณ์เพียงพอ จึงส่งผลให้ Thailand 4.0 ยังไม่บรรลุเป้าหมายในปัจจุบัน และยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากการพิจารณาวิวัฒนาการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของโลก ซึ่งเริ่มจากการปฏิวัติเขียว สู่การปฏิวัติอุตสาหกรรม และ New Economy มาจนถึง Digital Economy จะพบว่า จากการปฏิวัติเขียวสู่ Digital Economy ในปัจจุบัน มีช่องว่างที่แคบลงเรื่อยๆ นโยบาย Thailand 4.0 จึงประสบกับความท้าทายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะในปัจจุบัน โลกเข้าสู่ Economy of Speed นั่นเอง

DTN'S Digital Organization

รัฐบาลมีนโยบายที่จะผลักดันให้ระบบเศรษฐกิจของไทยก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งเศรษฐกิจดิจิทัล มีองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเริ่มตั้งแต่การเตรียมความพร้อมในการแปลงโฉมองค์กร (Digital Transformation) ให้มีขีดความสามารถ มีศักยภาพ พัฒนาองค์กรให้เป็น Digital Organization โดยการใช้เครื่องมือสนับสนุนหลักคือ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม

ต่อมา กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้กำหนดยุทธศาสตร์ ๖ ปี ในอนาคต (๒๕๖๕-๒๕๗๐) โดยมีวิสัยทัศน์ “ขับเคลื่อนการเจรจาเชิงรุก เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศครอบคลุม ร้อยละ ๘๐ ของการค้าไทยกับ โลก (ภายในปี ๒๕๗๐)” ซึ่งหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ มีกลยุทธ์

สำคัญ คือ การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี และการสร้างระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนให้เกิด ความผูกพันในองค์กร

อย่างไรก็ดีปัจจัยความสำเร็จ ที่จะพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วยสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้ ประการแรก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรทุกภาคส่วนต้องมีแนวคิดหรือ ความ ต้องการ (Mindset) ที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็น พื้นฐานในการขับเคลื่อน พัฒนาองค์กร ประการที่สอง มีระบบพัฒนาคนให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ผสมผสาน กับเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Co-Creation) ในการ รั้งสรค์นวัตกรรม มีความรู้ ความสามารถด้านดิจิทัล (Digital Literacy) ให้เท่าเทียมกันในทุกๆกลุ่มและช่วง อายุ ประการที่สาม กระบวนการปฏิบัติงานขององค์กร ดิจิทัลจะต้องออกแบบมาให้เป็นกระบวนการปฏิบัติงานที่ เป็นวิทยาศาสตร์ มีตรรกะที่เป็นเหตุเป็นผลที่อธิบายได้ การใช้ความคิดในการปฏิบัติงานจะต้องเป็นไปใน ลักษณะ Critical Thinking หรือ Systematic Thinking ลดการ ใช้ดุลยพินิจ มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ โดย อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐาน (Platform) เช่น การเป็น Paperless Office ประการสุดท้าย องค์กรดิจิทัลต้อง มีระบบ Integrated Operations Data: คือการตัดสินใจใน การแก้ปัญหา ปรับปรุงงาน ที่ต้องมีความรวดเร็ว ทัน กาล (Real-Time Decision Making) ด้วยการใช้ข้อมูลเป็น ศูนย์กลาง (Data-Centric)

เขตการค้าเสรี (FTA)

Free Trade Area หรือเขตการค้าเสรี เป็นการทำความตกลงทางการค้าของประเทศ อาจเป็น 2 ประเทศ (ทวิภาคี) หรือเป็นกลุ่มประเทศ (พหุภาคี) ที่จะร่วมมือขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีศุลกากรและไม่ใช ภาษีศุลกากร.

เขตการค้าเสรี (FTA) คือ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศต่าง ๆ เพื่อให้มีการเก็บภาษี ศุลกากรระหว่างกัน ในอัตราที่น้อยที่สุด หรือ ในอัตราร้อยละ 0 ซึ่งประเทศที่มีการรวมกลุ่มเขตการค้าเสรีนั้น จะ ได้เปรียบทางการค้ามากกว่า ประเทศที่อยู่นอกกลุ่มในเรื่องของอัตราภาษี โดยการเปิดเสรีทางการค้านั้น ไม่ เพียงแต่เฉพาะด้านสินค้าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงด้านบริการ และการลงทุนด้วย เช่น เขตการค้าเสรีในภูมิภาค อเมริกา (Free Trade Area of the Americas) เขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (NAFTA) เป็นต้น.

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) หรือข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) อาจดูเป็นสิ่งใหม่สำหรับคนไทยส่วนใหญ่ แต่ในความเป็นจริงแล้ว FTA เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับคนไทยมานานแล้ว โดย FTA ฉบับแรกที่ไทยจัดทำคือข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือที่เรียกว่า AFTA ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี 2535 อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะอยู่คู่สังคมไทยมานานกว่าทศวรรษ FTA ก็ยังคง เป็นเสมือนกล่องปริศนาสำหรับหลายคน จึงขอให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ FTA เพื่อให้ทุกคนได้รู้จัก เข้าใจ และ สามารถใช้ประโยชน์จาก FTA ได้อย่างเต็มที่

➤ เขตการค้าเสรี (FTA) คืออะไร?

FTA เป็นความตกลงระหว่าง 2 ประเทศขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างกัน และปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ก็ได้ขยายขอบเขตของ FTA ให้ครอบคลุมการค้าด้านบริการ อาทิ บริการท่องเที่ยว การรักษาพยาบาล การสื่อสาร การขนส่ง ฯลฯ พร้อมกับความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น การลงทุน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการอำนวยความสะดวกทางการค้าด้วย

➤ วัตถุประสงค์ของ FTA

FTA สะท้อนแนวคิดสำคัญทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่า “ประโยชน์จากการค้าระหว่างประเทศจะเกิดขึ้นสูงสุดเมื่อประเทศต่างๆ ผลิตสินค้าที่ตนมีต้นทุนในการผลิตต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ แล้วนำสินค้าเหล่านั้นมาค้าขายแลกเปลี่ยนกัน” ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงนั้น ประโยชน์สูงสุดดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้น หากยังมีการเก็บภาษีเข้าและมีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ ซึ่งส่งผลบิดเบือนราคาที่เหมาะสมของสินค้า และทำให้การค้าขายไม่เป็นไปอย่างเสรีและมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนี้ FTA ถือเป็นเครื่องมือทางการค้าสำคัญที่ประเทศต่างๆ สามารถใช้เพื่อขยายโอกาสในการค้า สร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจ พร้อมๆ กับเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านราคาให้แก่สินค้าของตน เนื่องจากสินค้าที่ผลิตใน FTA จะถูกเก็บภาษีเข้าในอัตราที่ต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตในประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่สมาชิก FTA จึงทำให้สินค้าที่ผลิตภายในกลุ่มได้เปรียบในด้านราคาว่าสินค้าจากประเทศนอกกลุ่ม

➤ ความเป็นมาของเขตการค้าเสรี

แนวคิดของการมีนโยบายการค้าเสรี คือประเทศจะเลือกผลิตสินค้าที่ตนเองถนัด และมีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด คือจะผลิตสินค้าที่คิดว่าประเทศตนได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) มากที่สุด แล้วนำสินค้าที่ผลิตได้นี้ไปแลกเปลี่ยน กับสินค้าที่ประเทศตนไม่ถนัด หรือเสียเปรียบ โดยแลกเปลี่ยนสินค้ากับประเทศอื่นที่ผลิตสินค้าแล้วได้เปรียบ ดังนั้นประเทศทั้งสองก็จะทำการค้าต่อกันได้ โดยต่างฝ่ายต่างสมประโยชน์กัน (Win-Win Situation)

➤ นโยบายการค้าเสรี

1. การผลิตตามหลักการแบ่งงานกันทำเลือกผลิตสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตต่ำและประเทศมีศักยภาพในการผลิตสินค้านั้นสูง
2. ไม่เก็บภาษีคุ้มกัน (Protective Duty) เพื่อคุ้มครองหรือปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ
3. ไม่ให้สิทธิพิเศษหรือกีดกันสินค้าของประเทศใดประเทศหนึ่ง
4. เรียกเก็บภาษีในอัตราเดียวและให้ความเป็นธรรมแก่สินค้าของทุกประเทศเท่ากัน ไม่มีข้อจำกัดทางการค้า (Trade Restriction) ที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศไม่มีการควบคุมการนำเข้า หรือการ

ส่งออกที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ ยกเว้นการควบคุมสินค้าบางอย่างที่เกี่ยวกับสุขภาพ อนามัยและเป็นอันตรายต่อมนุษย์และสินค้าที่เกี่ยวข้องด้วยศีลธรรมจรรยาหรือความมั่นคงของประเทศ

➤ ลักษณะสำคัญของ FTA

FTA จะมีรูปแบบเป็นอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับประเทศคู่สัญญา FTA จะตกลงกัน ไม่มีกฎเกณฑ์กำหนดตายตัวว่า FTA จะต้องมียุทธศาสตร์อย่างไร แต่ถึงกระนั้นก็ดี ทุก FTA จะมีลักษณะพื้นฐานที่เหมือนกันอยู่ 3 ประการ คือ

- มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า และไม่สร้างอุปสรรคทางการค้าเพิ่มต่อประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่สมาชิก (No fortress effects)
- ครอบคลุมการค้าระหว่างประเทศมากพอ (Substantial coverage) ซึ่งเป็นกติกาที่ WTO กำหนดไว้เพื่อปกป้องและป้องกันผลกระทบของ FTA ที่มีต่อประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่สมาชิกของ FTA นั้นๆ
- มีตารางการลดภาษีหรือเปิดเสรีที่ประเทศคู่สัญญา FTA เจรจากันว่าจะลดภาษีให้แก่กันในด้านใดบ้างจะลดอย่างไร และจะใช้ระยะเวลายาวนานเท่าไรในการลดหลักเกณฑ์ในการทำ FTA ของไทย

➤ หลักเกณฑ์ในการจัดทำ FTA

- การจัดทำความตกลง FTA ควรทำในกรอบกว้าง (Comprehensive) ครอบคลุมการเปิดเสรีทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน รวมทั้งมาตรการทางการค้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measure: NTM) เช่น การกำหนดมาตรฐานสินค้านำเข้า และมาตรการโควต้า และการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ
- การจัดทำความตกลง FTA ต้องสอดคล้องกับกฎของ WTO ซึ่งมีเงื่อนไขให้การเปิดเสรีต้องครอบคลุมการค้าสินค้าและบริการอย่างมากพอ (Substantial coverage) มีความโปร่งใส และเปิดให้สมาชิกอื่นๆ ตรวจสอบความตกลงได้
- การจัดทำความตกลง FTA ต้องมีความยืดหยุ่น (Flexibility) สอดคล้องกับระดับการพัฒนาของประเทศคู่เจรจาเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย พร้อมกับยึดหลักการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ (Reciprocity) และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยคำนึงถึงสถานะของไทยที่เป็นประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้มีเวลาในการปรับตัวนานกว่า หรือมีภาระผูกพันน้อยกว่า
- การจัดทำความตกลง FTA ควรมีมาตรการป้องกันผลกระทบของการเปิดเสรีต่ออุตสาหกรรมภายใน เช่น มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-dumping Measures: AD) มาตรการต่อต้านการอุดหนุน (Counter-vailing Duties: CVD) มาตรการปกป้อง (Safeguards) รวมทั้งกำหนดกลไกการยุติข้อพิพาททางการค้าอย่างเป็นธรรม

➤ เขตการค้าเสรีที่สำคัญของไทย

เขตการค้าเสรีที่มีมูลค่าสูงในทางการค้า ได้แก่ เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน ไทย-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี เป็นต้น

RCEP ย่อมาจาก Regional Comprehensive Economic Partnership คือ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ประกอบด้วยสมาชิก 15 ประเทศ ได้แก่ 10 ประเทศอาเซียน รวมกับอีก 5 ประเทศคู่เจรจาของอาเซียน ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยทุกประเทศได้ร่วมลงนามความตกลงนี้ไปแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2563 รวมใช้เวลาในการเจรจาก่อนหน้านี้ยาวนานถึง 8 ปี

ปัจจุบัน ประเทศสมาชิก RCEP ทั้ง 15 ประเทศ มีประชากรรวมกันมากถึง 2.3 พันล้านคน เมื่อหันมาร่วมมือทางเศรษฐกิจกัน จึงทำให้มีมูลค่าการค้าสูงที่สุดในโลก โดยคิดเป็นร้อยละ 31 ของ GDP โลก ไทยเองก็มีการค้าขายกับประเทศสมาชิกใน RCEP มากถึง 2 ใน 3 ของปริมาณการค้าทั้งหมดของประเทศไทย

RCEP เป็นความตกลงทางการค้าที่เปิดกว้างที่สุด และมีมาตรการที่ครอบคลุมหลายด้านที่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้ผลิตและผู้บริโภคในแต่ละประเทศสมาชิกได้ โดยเฉพาะการลดภาษีสินค้านำเข้าสูงที่สุดถึงร้อยละ 99 ของสินค้าทั้งหมด ซึ่งจะช่วยสร้างโอกาสให้สินค้าไทยเข้าถึงตลาดประเทศสมาชิก RCEP ได้ด้วยต้นทุนที่ถูกลง อีกทั้งยังมีมาตรการที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการลงทุนขยายฐานการผลิตของบริษัทต่างชาติในไทย เช่น ในโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor, EEC) รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้เกิดฐานการกระจายสินค้าไทยในต่างประเทศและสินค้าต่างประเทศในไทยได้ดียิ่งขึ้นล่าสุด เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2564 รัฐสภาได้เห็นชอบอย่างเป็นทางการให้ประเทศไทยให้สัตยาบันต่อความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือ RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership Agreement) แล้ว ด้วยคะแนนเสียงสนับสนุนถึง 526 เสียง โดยคาดว่า ความตกลงนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ประมาณช่วงครึ่งหลังของปี 2564 ทั้งนี้ที่รัฐสภาของประเทศสมาชิกเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประเทศสมาชิกทั้ง 15 ประเทศได้ให้สัตยาบันต่อความตกลงนี้เรียบร้อยแล้ว

.....

แนวข้อสอบความรู้/ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์การค้าระหว่างประเทศ

1. การค้าระหว่างประเทศ (International Trade) หมายถึง

ก. การแลกเปลี่ยน สินค้า และบริการ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ ภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้ ในหลายประเทศ การค้าแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สำคัญของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือจีดีพี ส่วนประเทศที่ไม่ได้จัดให้มีการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถ เลือกใช้ได้เพียงสินค้าและบริการที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศของตนเองเท่านั้น

ข. การแลกเปลี่ยนทุน และบริการ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ ภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้ ในหลายประเทศ การค้าแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สำคัญของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือจีดีพี ส่วนประเทศที่ไม่ได้จัดให้มีการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถ เลือกใช้ได้เพียงสินค้าและบริการที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศของตนเองเท่านั้น

ค. การแลกเปลี่ยนทุน สินค้า และ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ ภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้ ในหลายประเทศ การค้าแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สำคัญของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือจีดีพี ส่วนประเทศที่ไม่ได้จัดให้มีการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถ เลือกใช้ได้เพียงสินค้าและบริการที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศของตนเองเท่านั้น

ง. การแลกเปลี่ยนทุน สินค้า และบริการ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ ภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้ ในหลายประเทศ การค้าแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สำคัญของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือจีดีพี ส่วนประเทศที่ไม่ได้จัดให้มีการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถ เลือกใช้ได้เพียงสินค้าและบริการที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศของตนเองเท่านั้น

ตอบ ง การค้าระหว่างประเทศ (อังกฤษ: international trade) หมายถึงการแลกเปลี่ยนทุน สินค้า และ บริการ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้ ในหลาย ประเทศ การค้าแบบดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงส่วนแบ่งที่สำคัญของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือจีดีพี ส่วน ประเทศที่ไม่ได้จัดให้มีการค้าระหว่างประเทศนั้นจะสามารถเลือกใช้ได้เพียงสินค้าและบริการที่ผลิตและ จำหน่ายในประเทศของตนเองเท่านั้น

2. ลักษณะของการค้าระหว่างประเทศ เป็นไปตามข้อใด

ก. การค้าในประเทศอื่นๆ นั้นช่วยให้ผู้บริโภคในประเทศอื่นๆ มีโอกาสที่จะได้สัมผัสกับการตลาดและ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ได้

ข. โดยผลิตภัณฑ์ที่สามารถพบได้ในต่างประเทศมีแทบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น อาหาร เสื้อผ้า อะไหล่ ต่างๆ น้ำมัน เครื่องประดับ สุนัข หุ่น สก๊อตเงิน และน้ำ

ค.นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนบริการระหว่างประเทศ ได้แก่ การท่องเที่ยว การธนาคาร การให้คำปรึกษาและการขนส่ง โดยสินค้าที่นำไปขายในตลาดโลกนั้นเรียกว่า สินค้าส่งออก (export) และสินค้าที่นำมาจากตลาดโลก เรียกว่า สินค้านำเข้า (import)

ง.ถูกทุกข้อ

ตอบ ง ลักษณะของการค้าระหว่างประเทศ

การค้าในประเทศอื่นๆ นั้นช่วยให้ผู้บริโภคในประเทศอื่นๆ มีโอกาสที่จะได้สัมผัสกับการตลาดและผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ได้ โดยผลิตภัณฑ์ที่สามารถพบได้ในต่างประเทศมีแทบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็น อาหาร เสื้อผ้า อะไหล่ต่างๆ น้ำมัน เครื่องประดับ สุรา หุ่น สก๊อตเงิน และน้ำ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนบริการระหว่างประเทศ ได้แก่ การท่องเที่ยว การธนาคาร การให้คำปรึกษาและการขนส่ง โดยสินค้าที่นำไปขายในตลาดโลกนั้นเรียกว่า สินค้าส่งออก (export) และสินค้าที่นำมาจากตลาดโลก เรียกว่า สินค้านำเข้า (import)

3. สาเหตุของการค้าระหว่างประเทศ เป็นไปตามข้อใด

1. **ทรัพยากรธรรมชาติ** ความแตกต่างทางด้านทรัพยากรที่ใช้ผลิตในแต่ละประเทศ เนื่องจากแต่ละประเทศมีทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตมากน้อยต่างกัน ประเทศที่มีทรัพยากรอุดมด้วยแร่ธาตุ ต่างๆ อาทิ น้ำมัน แร่เหล็ก ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ ฯลฯ ก็จะทำอุตสาหกรรมเกี่ยวกับแร่ธาตุที่ตนมีอยู่ดังนั้น ประเทศใดที่มีทรัพยากรชนิดใดมาก ก็จะผลิตสินค้าที่ใช้ทรัพยากรชนิดนั้นๆ เป็นปัจจัยการผลิตสินค้าออกเพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่นๆ ที่ตนต้องการ

2. **ลักษณะทางภูมิศาสตร์** ความแตกต่างในเรื่องสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ เช่น ประเทศที่มีพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมแก่การเพาะปลูก ก็จะทำการเพาะปลูกตามลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ เช่น ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนและมีฝนชุก สามารถปลูกข้าวเจ้าได้ดีก็จะผลิตข้าวเจ้าเป็นสินค้าออกประเทศที่มีทุ่งหญ้าอุดมสมบูรณ์ก็จะทำการเลี้ยงสัตว์ส่งเนื้อสัตว์และขนสัตว์เป็นสินค้าออก

3. **ความชำนาญในการผลิต** ความแตกต่างในเรื่องความชำนาญในการผลิต เนื่องจากผู้ผลิตของแต่ละประเทศจะมีความชำนาญและเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าและ บริการแตกต่างกัน บางประเทศผู้ผลิตมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในการผลิตสินค้า บางชนิด เช่น ประเทศสวีเดนและอิตาลีมีความรู้ความชำนาญในการผลิตนาฬิกา ประเทศญี่ปุ่นมีความรู้ความชำนาญในการผลิตเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ประเทศเนเธอร์แลนด์มีความรู้ความชำนาญในการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตร ความแตกต่างของปัจจัยดังกล่าวนี้ผลักดันให้แต่ละประเทศเลือกผลิตสินค้าบาง อย่างที่มีต้นทุนต่ำ มีความรู้ความชำนาญ และเลือกตั้งซื้อสินค้าแต่ละประเภทที่ผู้บริโภค ในประเทศของตนต้องการแต่ไม่สามารถผลิตได้หรือผลิตได้ในต้นทุนที่สูงกว่า

4. **นโยบายการลงทุนของรัฐบาล** การลงทุนเพื่อการผลิตสินค้าและบริการประเภทใดประเภทหนึ่งจะมากหรือน้อยอาจขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของรัฐบาล นโยบายของรัฐบาลมีส่วนช่วยสนับสนุนในการผลิตสินค้า

และบริการประเภทต่างๆ ทำให้สินค้าและบริการที่รัฐบาลช่วยสนับสนุนมีการวิจัยและพัฒนาขึ้นเป็นการสร้างศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ เกิดความได้เปรียบสามารถแข่งขันและขยายตลาดสินค้าได้ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับนโยบายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการลงทุนระหว่างประเทศอีกด้วย จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อให้ประชาชนของแต่ละประเทศมีการกินคือผู้รัฐบาลแต่ละประเทศจึงมีการเจรจาทำสัญญาซื้อขายสินค้ากันระหว่างประเทศหรือสนับสนุนให้เอกชนในประเทศของตน ผลิตสินค้าเพื่อแลกเปลี่ยนกับประเทศอื่นๆ จึงทำให้เกิดการค้าระหว่างประเทศ

ก 1 2.

ข. 3 4

ค. ข้อ ก และ ข้อ ข ถูก

ง. ข้อ ก ถูกที่สุด

ตอบ ค สาเหตุของการค้าระหว่างประเทศ เหตุผลทางเศรษฐกิจที่ทำให้ประเทศต่างๆ ในโลกทำการค้าขายกันเป็นเพราะว่า ไม่มีประเทศใดในโลกสามารถผลิตสินค้าและบริการ ทุกอย่างได้ครบและเพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศ ถึงแม้ว่าบางประเทศจะมีขีดความสามารถผลิตสินค้าได้ทุกอย่าง แต่อาจจะมีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าซึ่งไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน การที่แต่ละประเทศผลิตเฉพาะสินค้าที่ตนมีความถนัดหรือมีความได้เปรียบจึงเป็นสิ่งที่คุ้มค่า และเกิดประโยชน์แก่ทุกประเทศร่วมกัน ดังนั้นการค้าระหว่างประเทศจึงเกิดขึ้นถือว่าการแบ่งงานกันทำระหว่างประเทศตามความชำนาญของประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติและภูมิอากาศในแต่ละประเทศซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรของโลกให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุด รัฐบาลของแต่ละประเทศจะสนับสนุนหรือเลือกใช้ความได้เปรียบหรือความถนัดในการผลิตสินค้าและบริการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติ 2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์ 3. ความชำนาญในการผลิต 4. นโยบายการลงทุนของ

รัฐบาล

4. -ช่วยให้ธุรกิจที่อยู่ในประเทศที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น
- ได้รับประโยชน์ทางด้านการจัดสรรทรัพยากรและแรงงานจากประเทศอื่นๆ
- สามารถสร้างการค้าที่มีความหลากหลายมากขึ้น
- ช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต
- ช่วยสร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศสมาชิกในกลุ่ม
- ทำให้ประเทศเล็กที่รวมกลุ่มกัน มีอำนาจในการเจรจาต่อรองเพิ่มขึ้นในเวทีตลาดโลก

ก.ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

ข.โทษของการค้าระหว่างประเทศ

ค.ผลดีของการทำการค้าระหว่างประเทศ

ง.ผลเสียกระทบต่อการค้าขายกับต่างชาติ

ตอบ ก ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

- ช่วยให้ธุรกิจที่อยู่ในประเทศที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น
- ได้รับประโยชน์ทางด้านการจัดสรรทรัพยากรและแรงงานจากประเทศอื่นๆ
- สามารถสร้างการค้าที่มีความหลากหลายมากขึ้น
- ช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต
- ช่วยสร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศสมาชิกในกลุ่ม
- ทำให้ประเทศเล็กที่รวมกลุ่มกัน มีอำนาจในการเจรจาต่อรองเพิ่มขึ้นในเวทีตลาดโลก

5. -ทำให้ธุรกิจถูกแย่งตลาด เพราะธุรกิจในตลาดท้องถิ่นถูกประเทศคู่แข่งเข้ามาแย่งตลาด
- ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องแรงงาน เพราะประเทศผู้ผลิตมักจะย้ายฐานการผลิตเพื่อต้องการหาแรงงานที่ราคาถูกกว่า

-ทำให้สูญเสียตลาด เพราะผลจากอัตราภาษีศุลกากร มีผลต่อราคาสินค้า ประเทศผู้ค้ามักจะเสาะหาตลาดสินค้าที่มีราคาถูกกว่า

-ทำให้ธุรกิจระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ สามารถสร้างความได้เปรียบจากการรวมกลุ่มการค้า , ประเทศผู้ค้าสามารถอาศัยความได้เปรียบจากการรวมกลุ่ม เพื่อหลีกเลี่ยงอัตราภาษีศุลกากร

ก.ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

ข.โทษของการค้าระหว่างประเทศ

ค.ผลดีของการทำการค้าระหว่างประเทศ

ง.ผลเสียกระทบต่อการค้าขายกับต่างชาติ

ตอบ ข โทษของการค้าระหว่างประเทศ

- ทำให้ธุรกิจถูกแย่งตลาด เพราะธุรกิจในตลาดท้องถิ่นถูกประเทศคู่แข่งเข้ามาแย่งตลาด
- ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องแรงงาน เพราะประเทศผู้ผลิตมักจะย้ายฐานการผลิตเพื่อต้องการหาแรงงานที่ราคาถูกกว่า

-ทำให้สูญเสียตลาด เพราะผลจากอัตราภาษีศุลกากร มีผลต่อราคาสินค้า ประเทศผู้ค้ามักจะเสาะหาตลาดสินค้าที่มีราคาถูกกว่า

-ทำให้ธุรกิจระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญ สามารถสร้างความได้เปรียบจากการรวมกลุ่มการค้า , ประเทศผู้ค้าสามารถอาศัยความได้เปรียบจากการรวมกลุ่ม เพื่อหลีกเลี่ยงอัตราภาษีศุลกากร

6. สินค้าในประเทศที่มีจำนวนมากพอกับการจำหน่ายในประเทศ เราก็จะทำการส่งออกไปจำหน่ายนอกประเทศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติ ในขณะเดียวกัน เราก็รับสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อให้ผู้บริโภคชาวไทยได้ใช้สินค้าที่หลากหลายและมีความทันสมัย ที่ประเทศไทยผลิตเองไม่ได้ หรือผลิตยังไม่มีคุณภาพเทียบเท่าต่างชาตินั่นเอง ทั้งนี้เป็นการสร้างสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศให้แน่นแฟ้น และทำธุรกิจอื่น ๆ ร่วมกันได้อีก ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ยื่นมือมาดูแลไม่ให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบหรือน้อย โกงกันได้ จึงทำให้การทำการค้าระหว่างประเทศนั้น ส่งผลดีต่อประเทศชาตินั่นเอง

ก.ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

ข.โทษของการค้าระหว่างประเทศ

ค.ผลดีของการทำการค้าระหว่างประเทศ

ง.ผลเสียกระทบต่อการค้าขายกับต่างชาติ

ตอบ ค ผลดีของการทำการค้าระหว่างประเทศ

สินค้าในประเทศที่มีจำนวนมากพอกับการจำหน่ายในประเทศ เราก็จะทำการส่งออกไปจำหน่ายนอกประเทศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติ ในขณะเดียวกัน เราก็รับสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อให้ผู้บริโภคชาวไทยได้ใช้สินค้าที่หลากหลายและมีความทันสมัย ที่ประเทศไทยผลิตเองไม่ได้ หรือผลิตยังไม่มีคุณภาพเทียบเท่าต่างชาตินั่นเอง ทั้งนี้เป็นการสร้างสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศให้แน่นแฟ้น และทำธุรกิจอื่น ๆ ร่วมกันได้อีก ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ยื่นมือมาดูแลไม่ให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบหรือน้อย โกงกันได้ จึงทำให้การทำการค้าระหว่างประเทศนั้น ส่งผลดีต่อประเทศชาตินั่นเอง

7. กรณีนี้จะเกิดขึ้นกับค่านิยมของคนไทยที่เห่อแบรนด์ดังต่างประเทศหรือทำตาม ๆ กันจนเป็นสังคมนิยม ทั้ง ๆ ที่สินค้าบางตัวในประเทศไทยก็สามารถผลิตได้มีคุณภาพเทียบเท่าต่างชาติ แต่คนไทยก็ยังไม่นิยมใช้ เนื่องจากมันราคาถูก และไม่เทห์ แบรนด์ไม่ดัง ไม่ตามเทรนด์ จึงส่งผลกระทบต่อสินค้าดังกล่าวนั้นไม่มียอดขายที่ดีเท่าที่ควร ทำให้ขาดสมดุลทางการค้า เงินไหลออกประเทศมากกว่าที่จะรับเข้ามา ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหานี้ก็คือการปรับรสนิยมและพฤติกรรมการใช้ชีวิต โดยคำนึงถึงประโยชน์ ความคุ้มค่าในคุณภาพและราคาเป็นสำคัญ

ก.ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ

ข.โทษของการค้าระหว่างประเทศ

ค.ผลดีของการทำการค้าระหว่างประเทศ

ง.ผลเสียกระทบต่อการค้าขายกับต่างชาติ

ตอบ ง ผลเสียกระทบต่อการค้าขายกับต่างชาติ

กรณีนี้จะเกิดขึ้นกับค่านิยมของคนไทยที่เห่อแบรนด์ดังต่างประเทศหรือทำตาม ๆ กันจนเป็นสังคมนิยม ทั้ง ๆ ที่สินค้าบางตัวในประเทศไทยก็สามารถผลิตได้มีคุณภาพเทียบเท่าต่างชาติ แต่คนไทยก็ยังไม่นิยมใช้

เนื่องจากมันราคาถูก และไม่เทห์ แบรินคี่ไม่ดั่ง ไม่ตามเทรนด์ จึงส่งผลกระทบต่อให้สินค้ำดั่งกล่าวนั้น ไม่มียอดขายที่ดีเท่าที่ควร ทำให้ขาดสมดุลทางการค้ำ เงินไหลออกประเทศมากกว่าที่จะรับเข้ามา ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหานี้ก็คือการปรับปรนนิมและพฤติกรรมการใช้ชีวิต โดยค้ำนึ่งถึงประโยชน์ ความค้ำค่าในคุณภาพและราคาเป็นสำคัญ

8. องค์การการค้าโลก (World Trade Organization, WTO)

ก. เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงทางการค้าระหว่างชาติ เป็นเวทีสำหรับการเจรจาต่อรอง ตกลง

ข. เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่กฎเกณฑ์ทางการค้าและการบริการระหว่างประเทศสมาชิก องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ห้ามการเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศคู่ค้า แต่มีการกำหนดข้อยกเว้นไว้เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงของชาติ และเป้าหมายที่สำคัญอื่น ๆ

ค. เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงทางการค้าระหว่างชาติ เป็นเวทีสำหรับการเจรจาต่อรอง ตกลงและจัดข้อขัดแย้งในเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ทางการค้าและการบริการระหว่างประเทศสมาชิก

ง. เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงทางการค้าระหว่างชาติ เป็นเวทีสำหรับการเจรจาต่อรอง ตกลงและจัดข้อขัดแย้งในเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ทางการค้าและการบริการระหว่างประเทศสมาชิก องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ห้ามการเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศคู่ค้า แต่มีการกำหนดข้อยกเว้นไว้เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงของชาติ และเป้าหมายที่สำคัญอื่น ๆ

ตอบ ง องค์การการค้าโลก (World Trade Organization, WTO) เป็นองค์การระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงทางการค้าระหว่างชาติ เป็นเวทีสำหรับการเจรจาต่อรอง ตกลงและจัดข้อขัดแย้งในเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ทางการค้าและการบริการระหว่างประเทศสมาชิก องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ห้ามการเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศคู่ค้า แต่มีการกำหนดข้อยกเว้นไว้เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงของชาติ และเป้าหมายที่สำคัญอื่น ๆ

9. ข้อใดต่อไปนี้เป็นถูกต้อง

ก. องค์การการค้าโลกจัดตั้งขึ้นแทนที่ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (General Agreement on Tariffs and Trade) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ปัจจุบันมีสมาชิก 164 ประเทศและดินแดน

ข. องค์การการค้าโลกมีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ทั้งสิ้น 197 ราว 7,000 ล้านบาท มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสำนักเลขาธิการ 640 คน เลขาธิการคนปัจจุบันชื่ออิงโกซี อะโคน โจ-อิวเวลา

ค. องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ดูแลข้อตกลงย่อยทางการค้าเป็นจำนวนมากที่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ปัจจุบันมีข้อตกลงทางการค้าที่อยู่ในอาณาเขตขององค์การการค้าโลกราว 60 ข้อตกลง ข้อตกลงที่

สำคัญและเป็นที่รู้จักกันมากที่สุด ได้แก่ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (General Agreement on Tariff and Trade; GATT) ที่ดำเนินการมาก่อนหน้านี้, ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services, GATS) และ ความตกลงว่าด้วยการค้าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาของการค้า (The agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, TRIPS)

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง องค์การการค้าโลกจัดตั้งขึ้นแทนที่ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (General Agreement on Tariffs and Trade) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ปัจจุบันมีสมาชิก 164 ประเทศและดินแดน.

องค์การการค้าโลกมีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ทั้งสิ้น 197 ล้านดอลลาร์ (ราว 7,000 ล้านบาท) มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสำนักเลขาธิการ 640 คน เลขาธิการคนปัจจุบันคืออิงโกชี อะโคนโจ-อเวลา

องค์การการค้าโลกทำหน้าที่ดูแลข้อตกลงย่อยทางการค้าเป็นจำนวนมากที่มีสถานะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ ปัจจุบันมีข้อตกลงทางการค้าที่อยู่ในอาณาเขตขององค์การการค้าโลกราว 60 ข้อตกลง ข้อตกลงที่สำคัญและเป็นที่รู้จักกันมากที่สุด ได้แก่ ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและภาษีศุลกากร (General Agreement on Tariff and Trade; GATT) ที่ดำเนินการมาก่อนหน้านี้, ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services, GATS) และ ความตกลงว่าด้วยการค้าที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาของการค้า (The agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, TRIPS)

10. ผลของความพยายามในการเปิดเสรีทางการค้าในอดีต และผลทั้งหมดของการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอูรุกวัย หน้าที่สำคัญขององค์การการค้าโลก เป็นไปตามข้อใด

- 1.อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตาม การบริหาร และการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี
2. จัดให้มีเวทีเพื่อการเจรจาระหว่างสมาชิกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าพหุภาคีของสมาชิกเหล่านั้น
3. บริหารความเข้าใจว่าด้วยกฎและวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับการระงับข้อพิพาท
4. บริหารกลไกทบทวนนโยบายทางการค้า และร่วมมือตามที่เหมาะสมกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และกับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา

ก. 1 2

ข. 3 4

ค. ข้อ ก และ ข้อ ข

ง. ข้อ ก ถูกที่สุด

ตอบ ค ก่อนจัดตั้งองค์การการค้าโลกขึ้นมาได้นี้ บรรดาประเทศสมาชิกทั้งปวงในโลกต่างประชุมเจรจาเรื่องนี้อยู่หลายปี ในที่สุดจึงสามารถทำความตกลงกันได้และลงนามในความตกลงกันเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2537 เรียกว่าความตกลงมารีราเกซจัดตั้งองค์การการค้าโลก องค์การการค้าโลกมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยอิสระในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การการค้าโลกได้รับการก่อตั้งขึ้นเนื่องจากบรรดาประเทศภาคีความตกลงต่างเล็งเห็นว่า มีความจำเป็นที่ประเทศสมาชิกทั้งหลายจะต้องดำเนินการเพื่อยกมาตรฐานความเป็นอยู่ ขยายการผลิตและการค้าสินค้าและบริการ ในขณะที่ให้มีการใช้ทรัพยากรของโลกให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างถาวร เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงจำเป็นต้องกำหนดรูปแบบที่จะประกันว่า ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries) จะได้รับส่วนแบ่งจากความเติบโตของการค้าระหว่างประเทศที่พอเพียง และสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจของตน ทั้งยังเห็นพ้องกันที่จะพัฒนาระบบการค้าพหุภาคี (Multilateral Trade System) ซึ่งรวมทุกเรื่องเข้าด้วยกันและมีผลในทางปฏิบัติ และมีความคงทนถาวรมากขึ้น โดยรวมเข้าไว้ซึ่งความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (แกตต์) ผลของความพยายามในการเปิดเสรีทางการค้าในอดีต และผลทั้งหมดของการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย หน้าที่สำคัญขององค์การการค้าโลก ได้แก่

- อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติตาม การบริหาร และการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ และความตกลงการค้าพหุภาคี
- จัดให้มีเวทีเพื่อการเจรจาระหว่างสมาชิกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าพหุภาคีของสมาชิกเหล่านั้น
- บริหารความเข้าใจว่าด้วยกฎและวิธีดำเนินการที่ใช้บังคับการระงับข้อพิพาท
- บริหารกลไกทบทวนนโยบายทางการค้า และร่วมมือตามที่เหมาะสมกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และกับธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา

11. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจสามารถแบ่งระดับของความร่วมมือตามลำดับจากน้อยไปหามากโดยลดอุปสรรคทางการค้าลงเรื่อยๆ หรือขยายระดับความร่วมมือกันให้กว้างขึ้น เป็นไปตามข้อใด

1. **เขตการค้าเสรี (Free Trade Area)** เป็นการรวมกลุ่มเพื่อพยายามลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก รวมถึงการตกลงจะยกเลิกมาตรการต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน อีกทั้งมีความเป็นไปได้ในการเปิดตลาดด้านการค้าบริการการลงทุนและความร่วมมือต่างๆ แต่ยังมีอิสระในการตั้งอัตราภาษีและมาตรการจำกัดทางการค้ากับประเทศนอกกลุ่มต่างกัน

2. **สหภาพศุลกากร (Customs Union)** เป็นเขตการค้าเสรีที่เรียกเก็บภาษีศุลกากร กับประเทศนอกกลุ่มในอัตราเดียวกัน

3. **ตลาดร่วม (Common Market)** เป็นเขตการค้าเสรีและสหภาพศุลกากรที่สามารถเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต

ผลิตต่าง ๆ ทั้งทางด้านทุน แรงงานและเทคโนโลยี รวมทั้งผู้ประกอบการได้โดยเสรี

4. **สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union)** เป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจโดยสมบูรณ์ โดยมีการประสานความร่วมมือในเรื่องนโยบายทางเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง

5. **สหภาพเหนือชาติ (Supranational Union)** เป็นการรวมกลุ่มในทุกๆ ด้าน(การทหาร, การเงิน ฯลฯ) ของประเทศสมาชิกภายใต้รัฐบาลร่วม

ก.2,3,4

ข.4,5,1

ค.1,2,3

ง.1,2,3,4,5

ตอบ ง การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ หมายถึง การที่ประเทศตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปตกลงกัน เพื่อลดหรือยกเลิกข้อจำกัดทางการค้าระหว่างกัน ทั้งด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีศุลกากร

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจสามารถแบ่งระดับของความร่วมมือตามลำดับจากน้อยไปหามาก โดยลดอุปสรรคทางการค้าลงเรื่อยๆ หรือขยายระดับความร่วมมือกันให้กว้างขึ้น ดังนี้

1. **เขตการค้าเสรี (Free Trade Area)** เป็นการรวมกลุ่มเพื่อพยายามลดภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศสมาชิก รวมถึงการตกลงจะยกเลิกมาตรการต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน อีกทั้งมีความเป็นไปได้ในการเปิดตลาดด้านการค้าบริการการลงทุนและความร่วมมือต่างๆ แต่ยังมีอิสระในการตั้งอัตราภาษีและมาตรการจำกัดทางการค้ากับประเทศนอกกลุ่มต่างกัน

2. **สหภาพศุลกากร (Customs Union)** เป็นเขตการค้าเสรีที่เรียกเก็บภาษีศุลกากร กับประเทศนอกกลุ่มในอัตราเดียวกัน

3. **ตลาดร่วม (Common Market)** เป็นเขตการค้าเสรีและสหภาพศุลกากรที่สามารถเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ทั้งทางด้านทุน แรงงานและเทคโนโลยี รวมทั้งผู้ประกอบการได้โดยเสรี

4. **สหภาพเศรษฐกิจ (Economic Union)** เป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจโดยสมบูรณ์ โดยมีการประสานความร่วมมือในเรื่องนโยบายทางเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง

5. **สหภาพเหนือชาติ (Supranational Union)** เป็นการรวมกลุ่มในทุกๆ ด้าน(การทหาร,การเงิน ฯลฯ) ของประเทศสมาชิกภายใต้รัฐบาลร่วม

12. ลักษณะของ FTA นั้นขึ้นอยู่กับข้อตกลงกันของประเทศคู่สัญญา ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่า FTA จะต้องมียกเว้นอย่างไร อย่างไรก็ตาม FTA จะมีลักษณะพื้นฐานที่เหมือนกันอยู่ เป็นไปตามข้อใด

ก. ลดอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีให้เหลือน้อยที่สุด

ข. อำนาจความสะดวกทางการค้าเพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน , ครอบคลุมการค้าระหว่างประเทศมากพอโดยครอบคลุมทั้งด้านสินค้า บริการ การลงทุน และความร่วมมือ

ค. มีตารางการลดภาษีหรือเปิดเสรีให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ง. ถูกทุกข้อ

ตอบ ง ลักษณะของ FTA นั้นขึ้นอยู่กับข้อตกลงกันของประเทศคู่สัญญา ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวว่า FTA จะต้องมียกเว้นอย่างไร อย่างไรก็ตาม FTA จะมีลักษณะพื้นฐานที่เหมือนกันอยู่ 4 ประการ คือ

1. ลดอุปสรรคทางการค้าทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีให้เหลือน้อยที่สุด

2. อำนาจความสะดวกทางการค้าเพื่อขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

3. ครอบคลุมการค้าระหว่างประเทศมากพอโดยครอบคลุมทั้งด้านสินค้า บริการ การลงทุน และความร่วมมือ

4. มีตารางการลดภาษีหรือเปิดเสรีให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

13. ประโยชน์และผลกระทบของการจัดทำเขตการค้าเสรี

1) ช่วยขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

2) เป็นประตูไปสู่ภูมิภาคใกล้เคียง

3) ลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุน

4) สร้างพันธมิตรที่เกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจซึ่งจะส่งผลดีในเรื่องการเพิ่มบทบาทและอำนาจต่อรองในเวทีโลก

ก. 1 2

ข. 3 4

ค. ข้อ ก และ ข้อ ข ถูก

ง. ข้อ ก ถูกที่สุด

ตอบ ค ประโยชน์และผลกระทบของการจัดทำเขตการค้าเสรี

1) ช่วยขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

2) เป็นประตูไปสู่ภูมิภาคใกล้เคียง

3) ลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุน